

Til lovforslag nr. L 17. Betænkning afgivet af kulturudvalget den 8. december 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om det offentlige folkebiblioteker

[af Poulsgaard (FP) og Glistrup (FP)]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til ministeren for kulturelle anliggender, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har desuden modtaget en skriftlig henvendelse fra Peder Olesen Larsen, Lyngby. Henvendelsen er optrykt som bilag til betænkningen.

Desuden er nogle af de af udvalget stillede spørgsmål til ministeren for kulturelle anliggender og dennes besvarelse heraf optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlemmer) lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal inden for flertallet* (socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) ønsker endvidere at udtale følgende:

Med dette lovforslag forfølger fremskridtspartiet sin sædvanlige politik på biblioteksområdet: Det, som partiet ønsker, er hurtigt at ødelægge folkebibliotekerne og at føre den sædvanlige fremskridtshetz imod de mennesker, der arbejder i bibliotekerne, og som tager deres arbejde alvorligt, og imod de politikere, som i forståelse for folkebibliotekernes store betydning i det folkeoplysende og øvrige kulturelle arbejde har været indstillet på at støtte bibliotekerne og følge bibliotekslovens ord og hensigt der, hvor de bor.

Lovforslaget er ordrigt, overflødigt og i sin ånd antidemokratisk.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret* med følgende bemærkninger:

Det gik jo, som man kunne vente: Det store flertal i folketinget afviser jo helt og aldeles fremskridtspartiets lovforslag. Der er da ellers nogle af disse partier, der selv har talt om det, man i sin tid kaldte »den sorte krone«.

Fremskridtspartiet har fremsat sit lovforslag, som det mener biblioteksloven skal se ud, men forslagsstillerne har da hele tiden været åbne for forhandlinger. Den totale afvisning, lovforslaget har mødt, finder forslagsstillerne imidlertid helt uforståelig. I forbindelse med landets almindelige betrængte situation og også i relation til, at vi har verdens flotteste og dyreste biblioteksvæsen, finder forslagsstillerne det forkasteligt, at de øvrige partier mener at kunne holde bibliotekerne uden for besparelserne.

Forslagsstillerne forudser da også, at hvad enten folketingets flertal piver eller synger, så bliver man nødt til at tage initiativer i retning af, hvad der her er foreslået, og det i ret så nær en fremtid, hvis man da ellers ønsker at kunne bruge penge på andre ting, der er nok så vigtige, som f.eks. hospitaler, ældreforsorg m.v.